

అభిజ్ఞ - భార్య చండు

5

"మధుకర్ కాల్ డీటైల్స్ తెప్పిస్తే ఏదైనా ఉపయోగం ఉంటుందా సర్" అడిగాడు చేతన్.

"ఉంటుంది, కానీ అంతకంటే మేలైన మార్గం ఏదైనా ఉంటే బెటర్" ఆలోచిస్తూ అన్నాడు త్రిలోక్.

"అంతకంటే మేలైన మార్గం ఏముంటుంది సర్"

"మామూలుగా చనిపోయింది ఒక అవినీతిపరుడు అయితే, ఎవరో పగ పట్టి ఇదంతా చేసి ఉంటారు అనుకోవచ్చు కానీ ఇక్కడ అలా జరగలేదు. మధుకర్ సిన్సియర్... అతని అక్కాంట్ డీటైల్స్ అన్నీ పర్సెక్ట్ గా ఉన్నాయి. అంత సిన్సియర్ ఆఫీసర్ ని చంపాల్సిన అవసరం తప్ప చేయకపోయినా శిక్ష పడ్డ ఒక మంచి వాడికి, లేదా తప్పించుకోవాలి అనుకుంటున్న ఒక నేరస్తుడికి మాత్రమే ఉంటుంది" అన్నాడు త్రిలోక్.

"అర్థమైంది సర్, మధుకర్ గారు డీల్ చేసిన కేస్ వివరాలు, అందులో అరెస్ట్ చేయబడ్డ వాళ్ళ వివరాలు సేకరిస్తా" అన్నాడు చేతన్.

"థాంక్యూ చేతన్, నువ్వు ఆ పని మీద ఉండు.. నేను మరో మార్గం ఏదైనా ఆలోచిస్తా మధుకర్ చావు గురించి పూర్తిగా తెలుసుకోవడానికి"

చేతన్ బయటికి వెళ్ళగానే త్రిలోక్ ఆలోచిస్తూ మధుకర్ బ్యాంక్ డీటైల్స్ మరొక్క సారి చెక్ చేశాడు... రీసెంట్ గా చేసిన ట్రాన్సాక్షన్ లో ఒక ట్రాన్సాక్షన్ ట్రైన్ టికెట్ బుక్ చేయడానికి చేసిందిలా కనిపించింది.

అసలు ఎక్కడికి వెళ్ళిఉంటాడు అతను చనిపోవడానికి ముందు అనుకుంటూ ఆలోచనలో పడ్డాడు. క్రితం మధుకర్ ది సహజ మరణం అనుకున్నాడు కాబట్టి త్రిలోక్కి ఆలోచించాల్సిన స్థితి రాలేదు. కానీ ఇప్పుడు అతనిది హత్య అనే అనిపిస్తుంటే ఆలోచించకుండా ఉండలేకపోయాడు. వెంటనే తన స్నేహితుల్లో స్టేట్ బ్యాంక్ లో పని చేసే గాతమ్ కి ఫోన్ చేశాడు.

"హలో త్రిలోక్" ఫోన్ లిఫ్ట్ చేశాడు గాతమ్.

"చిన్న హెల్ప్"

"తెలుసురా, కేస్ గురించే కదా! అక్కాంట్ నెంబర్ చెప్పు"

"త్రిలోక్ అక్కాంట్ నెంబర్ చెప్పి, ఈ అక్కాంట్ నెంబర్ హోల్డర్ 70 రోజుల ముందు ఒక ట్రైన్ టికెట్ బుక్ చేశాడు. ఆ టికెట్ చార్జ్ చూస్తే రాష్ట్రం దాటినట్లే అనిపిస్తుంది. అతను యూజ్ చేసిన ఎటిఎం లొకేషన్ చెక్ చేసి మన రాష్ట్రం దాటి బయటికి వెళ్ళాడో లేదో చెప్పగలవా" గాతమ్ చెక్ చేసి, "నీ అనుమానం నిజమే న్యూ ఢిల్లీ వెళ్ళాడు, ఈ అక్కాంట్ హోల్డర్ మధుకర్" అన్నాడు.

"ఢిల్లీ నా?"

"అవును అతను అమౌంట్ డ్రా చేసిన ఏటిఎం లొకేషన్ అదే"

"థాంక్స్ రా గౌతమ్, మళ్ళీ కాల్ చేస్తా" అని చెప్పి ఫోన్ కట్ చేశాడు. కట్ చేసి ఢిల్లీ ఎందుకు వెళ్ళి ఉంటాడు అని ఆలోచించడం మొదలు పెట్టాడు.

సరిగ్గా నాలుగు గంటలు గడిచాక చేతన్ తిరిగివచ్చాడు.

"చెప్పు చేతన్"

"ఉపయోగం లేదు సర్, మధుకర్ గారు డీల్ చేసిన కేసులన్నీ క్లోజ్ అయినవే ఉన్నాయి, వాటిలో అనుమానాస్పదంగా ఏమీ లేవు"

"అవునా! అది సరే కానీ మధుకర్ న్యూ ఢిల్లీ వెళ్ళినట్లు మన దగ్గర ఏదైనా ఇన్ఫర్మేషన్ ఉందా"

లేదు సర్ అని చేతన్ చెప్పి ముగించేలోపు, చేతన్ ఫోన్ రింగయ్యింది.

ఫోన్ లిఫ్ట్ చేసి, "చెప్పు భరత్" అన్నాడు చేతన్. 5 నిమిషాలు గడిచాక ఒకే భరత్ థాంక్యూ అంటూ ఫోన్ కట్ చేశాడు.

"సర్, చిన్న లీడ్...." అన్నాడు చేతన్.

"మధుకర్ గురించా" అడిగాడు త్రిలోక్ ఆత్మతగా.

"అవును సర్, మధుకర్ చనిపోడానికి ముందు నెలలో ఒక అమ్మాయి స్టేషన్ కి వచ్చిందట, ఆ అమ్మాయితో దాదాపు గంట సేపు మాట్లాడిన తర్వాత పంపించేసారంట"

"ఏం కేస్ అది" అన్నాడు త్రిలోక్.

"కేస్ గురించి పూర్తి వివరాలు తెలియవు సర్, అమ్మాయి పేరు మాత్రం శ్లోక అట, భరత్ వాళ్ళ ఊరు ఎడలపాడు దగ్గరే ఉంటుందట"

"మరి ఇప్పుడు ఆ కేస్ ఎవరు డీల్ చేస్తున్నారు"

"ఆ కేస్ ఎవరూ డీల్ చేయట్లేదు సర్" అన్నాడు చేతన్.

త్రిలోక్ నవ్వుతూ "అంటే ఆ అమ్మాయి మధుకర్ దగ్గరకి కంప్లయింట్ ఇవ్వడానికి రాలేదు"

"అయ్యుండచ్చు సార్ ఖచ్చితంగా తెలియదు" అన్నాడు చేతన్.

"ఆ అమ్మాయి ఒక వేళ కంప్లయింట్ ఇచ్చి ఉంటే, ఆ కేస్ సాల్వ్ అవ్వకపోతే మనకి ఫైల్ దొరకాలి! బట్ దొరకలేదు... ఒక వేళ కంప్లయింట్ ఇవ్వలేదు, కేస్ సాల్వ్ కాలేదు అంటే ఆ అమ్మాయి మళ్ళీ స్టేషన్ కి వచ్చి మధుకర్ ని కలవాలి కానీ రాలేదు" త్రిలోక్ అంచనాలు వేస్తూనే పద వెళ్ళాం ఆ అమ్మాయి దగ్గరకి అని అడుగులు వేశాడు.

శ్లోక ఇంటికి చేరుకునే సరికి, అక్కడ ఆ అమ్మాయి ఒకతనితో మాట్లాడుతూ కనిపించింది. చేతన్ ఇంకా త్రిలోక్ దగ్గరకి చేరుకునే సమయంలో అతను శ్లోకకి ఒక బాక్స్ ఇచ్చి వెనుదిరిగాడు.

త్రిలోక్ అతనిని గమనిస్తూ శ్లోకని చేరుకున్నాడు.

“ఎవరు మీరు? ఏం కావాలి” సివిల్ డ్రస్ లో ఉన్న చేతన్ ఇంకా త్రిలోక్ లని అడిగింది శ్లోక

“నేను ఏసిపి త్రిలోక్, ఒక చిన్న ఇన్ఫర్మేషన్ కోసం వచ్చాం”

“కూర్చోండి” అంది శ్లోక కుర్చీలు పక్కకి జరుపుతూ.

త్రిలోక్ తన పర్ట్ సరిచేసుకుంటూ దగ్గాడు.

“ఒక గ్లాస్ వాటర్” అడిగాడు చేతన్.

“శ్లోక వంటగదిలోకి అడుగులేసింది”.

త్రిలోక్ పైకి లేచి ఇంటిని పరికించి చూడటం మొదలు పెట్టాడు. గోడ మీద కొన్ని ఫోటోలు వాటి పక్కన కొన్ని షీల్డ్ లు కనిపించాయి. ఫోటోలు శ్లోక ఫ్యామిలీ ఫోటోలు... షీల్డ్ ల గురించి చూడబోయేలోపు శ్లోక వచ్చేసింది.

చేతన్ మంచి నీళ్ళ గ్లాస్ చేతికి తీసుకుని పక్కన పెట్టాక, త్రిలోక్ మాట్లాడుతూ..

“ఈ షీల్డ్ లు ఏంటి” అడిగాడు

“ఇవి హిల్ క్లెంబింగ్ లో గెలిచినందుకు వచ్చిన బహుమానాలు” చెప్పింది శ్లోక.

“ఓహ్ , ఓకే... మీకు ఇన్స్పెక్టర్ మధుకర్ గుర్తున్నారా” అడిగాడు త్రిలోక్.

“గుర్తున్నారు సార్, మూడు నెలల క్రితం ఆయన్ని కలిశాను” శ్లోక నోట ఎటువంటి సంశయం లేకుండా సమాధానం వచ్చింది.

“హిల్ క్లెంబింగ్ అంటే కొండలు ఎక్కడమే కదా! అందులో కూడా పోటీలు ,బహుమానాలు ఉంటాయా”

“ఉంటాయి సర్, స్టేట్ లెవల్ లో జరుగుతాయి” చెప్పింది శ్లోక.

“గుడ్, మధుకర్ మిమ్మల్ని ఎందుకు స్టేషన్కి పిలిపించారు” తనని మాటల్లో పెట్టి మళ్ళీ కేస్ వైపు మళ్లించాడు త్రిలోక్.

“అది నా స్నేహితురాలి గురించి అడగడానికి”

“ఎవరా స్నేహితురాలు”

“మనోజ్ఞ...” అంది శ్లోక.

“తన గురించి అడగడం దేనికి తనకేమైనా అయ్యిందా”

“అవును సర్, మనోజ్ఞ చనిపోయింది”

“ఎలా చనిపోయింది” అని అడుగుతూ చేతన్ వైపు చూసి తన మొబైల్ ఫోన్ చేతన్ కి ఇచ్చాడు త్రిలోక్.

“అది నేను హిల్ క్లెంబింగ్ చేసినట్లే తను మౌంటెనీరింగ్ చేస్తుంది సర్, అలా చేస్తున్నప్పుడు చనిపోయింది... పోయిన సంవత్సరం చివర్లో”

“ఓహ్... ఓకే... తన వివరాలు ఏమైనా ఉన్నాయా మీ దగ్గర” అడిగాడు త్రిలోక్.

“ఫోటో ఉంది” అని తన ఫోన్ లో ఉన్న మనోజ్ఞ ఫోటో చూపించింది శ్లోక.

“ఇంతకీ ఎక్కడ చనిపోయింది” అడిగాడు త్రిలోక్.

“హిమాలయ పర్వతాల్లో సర్”

“అక్కడ చనిపోతే బాడీ దొరుకుతుందా” అడిగాడు త్రిలోక్.

“పడిన ప్లేన్ ని బట్టి ఉంటుంది సర్, ఆ టైమ్ లో వేరే టీమ్ వాళ్ళు పడిపోయిన చోటుకి దగ్గర్లోనే ఉన్నారు... బాడీలు దొరికాయి”

“ఎంతమంది చనిపోయారు”

“ఇద్దరు సర్, మనోజ్ ఇంకా ఇంకొక అతను... అతని పేరు గుర్తురావట్లేదు”

“పర్లేదు... ఇట్స్ ఒకే, ఇక మేము వెళ్ళాస్తాం... థాంక్స్ వివరాలు చెప్పినందుకు” అంటూ పైకి లేస్తూ చేతన్ కి సైగ చేసి శ్లోక ని

తీక్షణంగా చూడటం మొదలు పెట్టాడు.

“మధుకర్ గారు చనిపోయారు శ్లోక” అన్నాడు చేతన్.

శ్లోక మొహంలో భయం జూడ కోసం వెతికాడు త్రిలోక్.

“అయ్యో పాపం ఏమైంది సర్, ఎలా?” అడిగింది శ్లోక.

“ఆరోగ్యం బాగాలేక చనిపోయారు శ్లోక, మీ నెంబర్ కొంచం చెప్తారా” అడిగాడు త్రిలోక్.

“ఎందుకు సర్” అడిగింది శ్లోక..

“కంగారు పడాల్సిన అవసరం లేదు, మధుకర్ ఆఖరిగా డీల్ చేసిన కేస్ మీ స్నేహితురాలిదే అనిపిస్తుంది, ఏమైనా వివరాలు కావాల్సి వస్తే ఫోన్ చేయడానికి..” అంటూ “ఇంతకీ ఆ మనోజ్ కుటుంబం ఎక్కడ ఉంటారు” అడిగాడు త్రిలోక్.

“సత్తెనపల్లి లో ఉంటారు సర్, అంటూ” తన ఫోన్ నెంబర్ చెప్పింది శ్లోక.

త్రిలోక్ ఇంకా చేతన్ తిరిగి త్రిలోక్ ఇంటికి ప్రయాణమయ్యారు. త్రిలోక్ నాగార్జున యూనివర్సిటీ దాటిన తర్వాత బైక్ పక్కన పార్క్ చేసి...

“ఈ మనోజ్ తో మధుకర్ కి ఏం పని, హిమాలయాలకి వెళ్లింది అంటే ఈ అమ్మాయి ఖచ్చితంగా ఢిల్లీ వెళ్ళి ఉంటుంది. అందుకే మధుకర్ ఢిల్లీ వెళ్ళాడు.. ఈ అమ్మాయి ఎలా చనిపోయిందో వివరాలు కావాలి చేతన్” అడిగాడు త్రిలోక్.

“సత్తెనపల్లిలో రాజీవ్ ఉన్నాడు సర్, అతనిని కనుక్కోమని చెబుదామా” అని చేతన్ అనగానే

“ఫోన్ చెయ్” అన్నాడు త్రిలోక్.

చేతన్ మనోజ్ వివరాలు మొత్తం చెప్పిన తర్వాత, రాజీవ్ 30 నిమిషాల్లో ఫోన్ చేస్తూ సర్ అని చెప్పి ఫోన్ కట్ చేశాడు.

30 నిమిషాలు గడిచాక ఫోన్ చేశాడు రాజీవ్.

“సర్, తను మనోజ్... తండ్రి పేరు వెంకటేశ్వర్లు, తల్లి విజయ కుమారి. చాలా మంచి ఫ్యామిలీ సర్... ఆ అమ్మాయి చనిపోయాక ఇక్కడుంచి పిట్టె అయ్యారు సర్..., ప్రస్తుతం ఇక్కడ ఉండటం లేదు సర్” చెప్పాడు రాజీవ్.

“తనకి అక్క గాని, చెల్లెలు గాని ఎవరైనా ఉన్నారా” అడిగాడు త్రిలోక్.

“చెల్లి ఉంది సర్, విజయ కుమారి వాళ్ళ అన్నయ్యకి పిల్లలు లేకపోవడంతో తను వాళ్ళ దగ్గర పెరిగింది, ఆ అమ్మాయి డీటైల్స్ కావాలంటే కనుక్కుని చెప్తా సర్ ఇంకొంచం టైమ్ పడుతుంది”

“టైమ్ పట్టినా పర్లేదు రాజీవ్ కనుక్కో” అని చెప్పి కాల్ కట్ చేసి బైక్ స్టార్ట్ చేశాడు త్రిలోక్.

చేతన్ బైక్ ఎక్కి కూర్చొన్నాడు.

త్రిలోక్ స్టేషన్ కి గాని తన ఇంటికి గాని వెళ్తాడు అనుకుంటే, మళ్ళీ ఎడ్లపాడు వైపుకి బైక్ తిప్పాడు.

“మళ్ళీ ఎందుకు సర్ శ్లోక దగ్గరకి” చేతన్ ఆపుకోలేక అడిగాడు.

త్రిలోక్ సమాధానం చెప్పకుండా... “ఒక చిన్న సందేహం వచ్చింది క్లారిటీ కోసం” అన్నాడు.

శ్లోక ఇంటి ముందు బైక్ ఆపి...

“శ్లోక” అని పిలిచాడు త్రిలోక్.

శ్లోక బయటకి వచ్చింది.

“నీకు మనోజ్ఞ వాళ్ళ అమ్మ, నాన్న ఇంకా తన ఫ్యామిలీ మొత్తం తెలుసా” అడిగాడు త్రిలోక్.

“తెలుసు సర్, తను నాకు క్లోజ్ ఫ్రెండ్”

“తన కుటుంబంలో అందరి మాటలు విన్నావా... మళ్ళీ వింటే గుర్తుపడతావా” అడిగాడు త్రిలోక్.

“విన్నాను సర్... గుర్తుపడతా” అంది శ్లోక.

“చేతన్ ఒక్కసారి మనుకి ఫోన్ చెయ్” చెప్పాడు త్రిలోక్.

మనుకి ఫోన్ చేశాడు చేతన్, ఫోన్ రింగ్ అయ్యింది కాని మను లిఫ్ట్ చేయలేదు...

“ఆపద్దు, మళ్ళీ చెయ్” కొంచం గట్టిగా చెప్పాడు త్రిలోక్.

“సర్” అంటూ మళ్ళీ కాల్ చేశాడు చేతన్.

5 రింగ్స్ ముగిసిన తర్వాత ఫోన్ లిఫ్ట్ చేస్తూ

“చెప్పు ఏసిపి” అంది మను.

“మను మధుకర్ చనిపోవడానికి ముందు ఢిల్లీ వెళ్ళాడు అని తెలిసింది”

“అక్కడ ఎవరెవర్ని కలిశాడో తెలిసిందా, ఎన్ని రోజులు ఉన్నాడు... ఎక్కడ ఉన్నాడో తెలిసిందా...” అడిగింది మను.

ఫోన్ మ్యూట్ లో పెట్టి...

“గుర్తు పట్టావా” అని శ్లోకని అడిగి... మ్యూట్ లో నుంచి తీశాడు త్రిలోక్.

“అభి” అంది శ్లోక..

మను ఫోన్ కట్ చేసింది.

“ఎవరీ అభి” అడిగాడు త్రిలోక్.

“అభిజ్ఞ సర్, మనోజ్ఞ చెల్లెలు” అంది శ్లోక.

త్రిలోక్ ఊపిరి పీల్చుకుంటూ మనసులోనే తలుచుకున్నాడా పేరు “అభిజ్ఞ.....!” అని.

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో...)

Post your comments